

آدمکش

هفده داستان پلیسی ایتالیایی
از شاشا تاکامیاری

ترجمه
رضا قیصریه
نادیا معاونی
هاله ناظمی
اعظم رسولی
مژگان مهرگان
نسترن شکوهی
بی آینا نظری

این کتاب ترجمه‌ای است از

Il Giallo Italiano

Da Sciascia a Camilleri

Einaudi scuola

کتاب خورشید

آدمکش

هفده داستان پلیسی ایتالیایی از شاشا تا کامیلری

نویسندگان: فرانکو انا/ دینو بوتزاتی/ لوریانو ماکیاوولی/ آندرتا کامیلری/

جورجو شرابانکو/ لئوناردو شاشا/ لائورا گرمالدی/

باربارا گارلاسلکی/ دانیلا کوماستری مونتاناری/ پیرو کیارا/

آلساندرو وارالدو/ آندرتا جی. پینکتس/ مارچلو فویس/

پیرو کلاپریکو/ لوچانو فولگوره/ جورجو چلی/ زئاتو اولیویری

مترجمان: رضا قیصریه، نادیا معاونی، هاله ناظمی،

اعظم رسولی، مژگان مهرگان

نسترن شکوهی، بی‌آینا نظری

آماده‌سازی/ کتاب خورشید، چاپ و صحافی/ شمس

ارای مرکز دائمی نشر از وزارت ارشاد به شماره ۱۴۸۹۵۷۹

چاپ اول/ بهار ۱۳۹۶، شمارگان/ ۴۰۰ نسخه

کلیه حقوق این اثر متعلق به ناشر است. هرگونه استفاده بازرگانی از تمامی یا بخشی از این اثر اعم از اقتباس، بازنویسی، ضبط کلامی، تکثیر و یا هر صورت دیگری ممنوع است.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۳۱-۰۹-۱

سرشناسه: آدمکش: هفده داستان پلیسی ایتالیایی از شاشا تا کامیلری/
نویسندگان فرانکو انا... [و دیگران] مترجمان: رضا قیصریه... [و دیگران].
عنوان و پدیدآور:

مشخصات نشر: تهران: کتاب خورشید، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۲۵۴ صفحه.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۳۱-۰۹-۱

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا.

یادداشت: عنوان اصلی: Il Giallo Italiano da Sciascia a Camilleri...

موضوع: داستان‌های ایتالیایی -- قرن ۲۰م. -- مجموعه‌ها

شناسه افزوده: قیصریه، رضا، ۱۳۱۹ -، مترجم

رده‌بندی کنگره: PQ۴۲۵۷/ذ۲۱۴ ۱۳۹۶

رده‌بندی دیویی: ۸۵۳/۹۱۴۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۴۶۴۷۴۷۵

کتاب خورشید: تهران، ۱۴۳۳۶۳۱۷۹، خیابان اسد آبادی،

خیابان سیزدهم، شماره ۵۲، واحد ۱

تلفن: ۸۸۷۲۲۲۴۴ دورنگار: ۸۸۷۲۱۰۹۹

فروش اینترنتی: www.ketab-e-khorshid.com

فروش نسخه الکترونیک: www.fidibo.com

ketabekhorshid@yahoo.com

info@ketab-e-khorshid.com

Instagram: Ketabekhorshid

یادداشت ناشر

کتابی که در دست دارید، برگزیده‌ای از داستان‌های زرد^۱ یا پلیسی-جنایی ایتالیا طی سال‌های مختلف است که به کوشش مانورو پیولا^۲ و آنالیزا کیکلا^۳ گردآوری شده و در سال ۲۰۰۴ انتشارات اینائودی^۴ به چاپ رسانده است.

همان‌طور که در فهرست کتاب می‌بینید داستان‌های کتاب در پنج بخش گذشته و نیم نویسدگان متفاوتی نوشته شده‌اند. برخی از آنها نوشته نویسدگان برجسته‌ای هستند که پیش‌تر آثارشان به فارسی ترجمه شده است. نویسدگان دیگر استان‌ها نیز، اگرچه تاکنون اثری از ایشان به فارسی نخوانده‌ایم، با بیان خیال‌آشنا هستند.

معرفی این کتاب برای ترجمه در همچنین انتخاب مترجمان برای برگرداندن داستان‌های جذاب آن به زبان فارسی با نظر استاد رضا قیصریه صورت گرفته است. با بهره‌گیری از چند مترجم، از یک سو حاصل کار گروهی به نمایش گذاشته می‌شود، از سوی دیگر خواننده ضمن خواندن داستان‌های متنوع این ژانر با روش‌های ریکردهای گوناگون در ترجمه آشنا می‌شود؛ زیرا در نگارش آنها متسبب سبک نویسنده، حال و هوای داستان و گرایش مترجم گاه زبان نوشته و گاه زبان گفتاری به کار رفته است.

۱. Giallo Italiano: در ایتالیا به داستان‌های پلیسی-جنایی، داستان‌های زرد می‌گویند.

2. Mauro Piola

3. Annalisa Cichella

4. Einaudi scuola

- پیشگفتار/ رضا قیصریه ۹
مقدمه گردآورندگان/ مائورو پیولا و آنالیزا کیکلا/ ترجمه هاله ناظمی ۱۳

کارآگاه‌های ما

- از طلوع صبح آفتاب تا ده صبح، الساندرو وارالدو/ ترجمه نسترن شکوهی ۱۹
خانم معجری، رناتو اولیویری/ ترجمه مزگان مهرگان ۳۱
سارتي آنونیو و مادر بزرگ در قایق، لوریانو ماکیاولی/ ترجمه هاله ناظمی ۳۷
گرچه و ... ره، آندرتا کامیلری/ ترجمه هاله ناظمی ۶۱

هواآره ایتالیایی

- ایستگاه مرکزی و راه بک، جورجو شربانکو/ ترجمه نادیا معاونی ۷۹
آدمکش، فرانکو انا/ ترجمه رضا تبصریه ۱۰۱
پایان یک عشق، پیرو دلایرو/ ترجمه بی‌آینا نظری ۱۱۱
عشق وافر، مارچلو فویس/ ترجمه بی‌آینا نظری ۱۲۳

جنایی نویسان زن

- افساری بر گردن، لائورا گریمالدی/ ترجمه هاله ممی ۱۴۱
تصمیم قاطع، باربارا گارلاسکلی/ ترجمه هاله ناظمی ۱۴۹
میلاد مسیح سال صفر، دانیلا کوماستری مونتاناری/ ترجمه هاله ناظمی ۱۵۱

طنزگونه

- قصر آکوستیک، لوچانو فولگوره/ ترجمه اعظم رسولی ۱۶۵
سالاد و تابلوی نقاشی روی میز شماره یک، آندرتا جی. پینکس/ ترجمه نسترن شکوهی ۱۷۷
اومبرتو اکو چگونه کشته شد، جورجو چلی/ ترجمه مزگان مهرگان ۱۸۵

داستان‌هایی با دیدگاه جنایی

- تخم مرغ مسموم، پیرو کیارا/ ترجمه نسترن شکوهی ۲۰۵
خوش‌نامان ساختمان شماره ۵، دینو بوتزاتی/ ترجمه رضا قیصریه ۲۲۵
بازی جامعه، لئوناردو شاشا/ ترجمه نادیا معاونی ۲۳۹

پیشگفتار رضا قیصریه

شاید بتوان گفت پیش از این گونه رمان پلیسی - جنایی مرهون ایران و ایتالیا باشد. ایران شناسان و شاعران ایتالیایی آنجلو میکلّه پیه مونتره^۱ در پژوهش خود تحت عنوان تاریخچه ایران شناسی در ایتالیا می نویسد: «در دوران رنسانس بسیاری از اومانیست ها و محفل هایشان متوجه زبان فارسی و عظمت ادبی آن شدند و بر موجودیت زبان دیگری تیرا بر زبان عربی در دنیای اسلام پی بردند و در این ارتباط محافل اومانیستی و نه فقط ایتالیایی، حدهای داشتند.»^۲ به گفته او، در آغاز دوران مدرن (رنسانس) استفان پنجم اسقف االت مسیحی نشین ارمنستان بزرگ (در دوران سلطنت شاه تهماسب اول صفوی) که پایتخت سیاسی اش تبریز بود هدیه ای نادر تقدیم پاپ پائولوی سوم می کند (۱۵۴۱ م) و آن «الانجیل المعظم» به زبان فارسی بوده است که اکنون در فلورانس نگهداری می شود. بعد از آن در ونیز (۱۵۵۷ م) اثری به نام «سفر زیارتی به شاهزاده سرانددیب» منتشر می شود که توسط فردی به نام کریستوفر ارمنی و با کمک انجمن اومانیست های ونیز از پارسی به ایتالیایی برگردانده می شود.

البته در آن زمان ترجمه بیشتر حالت اقتباس داشته است. این کتاب، امروزه

1. Angelo Michele Piemontese

۲. آنجلو میکلّه پیه مونتره، تاریخچه ایران شناسی در ایتالیا، ترجمه هوشنگ سبقتی، بیدار، دفتر ادب و هنر شماره

در کتابخانه واتیکان نگهداری می‌شود و اولین اثر ترجمه‌شده از زبان فارسی به ایتالیایی است. بعد از آن، ترجمه گلستان سعدی است به فرانسه به کوشش آندره دو ریپ^۱ (۱۶۳۴ م). پیه‌مونتزه می‌گوید که بر اثر پژوهش‌های وی آشکار شده است که مترجم یعنی کریستوفر به احتمال زیاد یک ارمنی - مسیحی با اصلیت تبریزی است. اما مهم اینکه این اثر، مجموعه‌ای است از داستان‌های کوتاه، به‌ویژه داستان بهرام گور و دلارام که بخش‌های زیادی از آن رمزآلود است. آکنده از ابهام. این کتاب در فرانسه و انگلستان مورد توجه زیادی قرار گرفت و به‌خاطر نکته‌های ابهام‌آلودش از آغاز سده هفدهم الگوی نوول پلیسی - جنایی را گرفت.

در هر حال آغازگر این نوع رمان‌ها را ادگار آلن پو^۲ می‌دانند که در سال ۱۸۴۱ با انتشار «جنایت‌های خیابان مورگ»^۳ شخصیت بازرس (کارآگاه) آگوست دُپن^۴ را آفرید که آنها را اساس نتیجه‌گیری روزنامه‌ها در مورد قتل، بی‌آنکه مکان جنایت را ببیند کشف واقعیت می‌کند. این نوول از جنبه وقایع‌نگارانه سرآمد گونه پلیسی - جنایی می‌شود که بعدها آرتور کونن دُویل^۵ با «شرلوک هولمز» خود در ۱۸۸۷ از آن گرفته‌برداری می‌کند. البته پیش از آن در ایتالیا در ۱۸۵۲ اولین رمان جنایی را فرانچسکو ماستریانی^۶ در ناپل با عنوان «جسد من» نوشته بود. قهرمان ماستریانی کارآگاهی است به نام دکتر وایس^۷ که تحقیقات را از کالبدشکافی پزشک هارنی شروع می‌کند و ناخودآگاه در بررسی‌های خود بر جنبه‌های روانکاوانه تاکید دارد.

سی سال بعد، آرتور کونن دُویل کارآگاهان خود شرلوک هولمز و دکتر واتسن^۸ را از همان مسیر هدایت می‌کند. بعد از آن در ایتالیا امیلیو دِمارکی^۹ در

-
1. Andre' du Reyer	2. Edgar Allan Poe	3. The Murders in the Rue Morgue
4. Auguste Dupin	5. Arthur Conan Doyle	6. Sherlock Holmes
7. Francesco Mastriani	8. Dr. Weiss	9. Dr. Watson
10. Emilio De Marchi		

سال ۱۸۸۷ «کلاه کشیش» را می‌نویسد که ماجرایش در ناپل می‌گذرد و این اولین نمونه از رمان سیاه (نوار) است. بعدها، در اواخر سده نوزدهم و اوایل سده بیستم، میدان به «هرکول پوارو» و «خانم مارپل» دست‌پروردگان آگاتا کریستی^۲ و همچنین «کارآگاه نرو ولف»^۱ مخلوق رکس استوت^۳ داده می‌شود که به همان شیوه عقلانی به کشف اسرار می‌پردازند. این کاشفان رمز و راز قتل‌های به اصطلاح بی‌عیب و نقص یا جنایات در اتاق‌های محکم در بسته را باید حلال تکر پوزیتیویسم دانست که قسمت عمده‌ای از فلسفه سده نوزدهم را در چنبره خود داشت و بر عقل سلیم و خرد علمی تکیه می‌کرد. در واقع این کارآگاهان از طریق تحلیل‌های علمی و بر اساس اشتباهات مجری جنایت هنگام ارتکاب آن معما را کشف می‌کردند و چون کارشان پایه علمی داشت، پس عاری از زور برد. انگار کارآگاه می‌خواهد هوشمندی فردی، روشنفکرانه و برتر خود را به رخ بکشد، البته باید گفت که کارآگاهان و حتی محیط ارتکاب جنایت ماهیت آرستوکراتیک داشتند.

آمریکا، اسطوره کارآگاهان مخصوص به خود را می‌کند که اغلبشان زندگی فردی آشفته‌ای دارند؛ با همسرشان یا متارکه کرده‌اند یا در حال متارکه‌اند یا چون به خانواده نمی‌رسند همسر موقتاً آنان را ترک کرده است؛ فرزندان پدر را درست نمی‌شناسند. گونه شاخص اینان سام اسپید^۴ است. «سایه‌های هانت» و نیک کارتر^۵ نوشته رایموند چندلر^۶ است. این شخصیت‌ها چه در حد آمریکا چه در خارج از آن مورد تقلید بسیاری از جنایی‌نویسان قرار گرفتند و به کمک سینما، شهرت جهانی پیدا کردند و از حق نباید گذشت که رمان‌های پیش‌رونی بی‌سابقه‌ای به بازار کتاب و کتابخوانی دادند و حتی امروزه در آمریکا نویسندگانی همچون استفن کینگ^۷ و جان گریشام^۸ پیش از آنکه آثارشان

1. Hercule Poirot

2. Miss Marple

3. Agatha Christie

4. Nero Wolf

5. Rex Stout

6. Sam Spade

7. Dashiell Hammett

8. Nick Carter

9. Raymond Chandler

10. Stephen King

11. John Grisham

منتشر شود، از استودیوهای فیلم‌برداری سر در می‌آوردند.

در ایتالیا، سال‌های بعد از جنگ دوم جهانی این‌گونه ادبیات گسترش فوق‌العاده‌ای پیدا کرد، به‌ویژه به‌همت ناشر بزرگ ایتالیایی موندادوری^۱ و مجموعه‌های هفتگی‌اش با عنوان «جنایی‌های موندادوری» که سهم عمده‌ای در ترویج این‌گونه رمان‌ها داشت. با اینکه بیشتر منابع تغذیه‌ی او از میان نویسندگان آثار آمریکایی بود، رپروراندن بسیاری از جنایی‌نویسان ایتالیایی نقش اصلی را داشت.

برخلاف تصور، وجود مافیا در ایتالیا منبع الهام‌چندانی برای جنایی‌نویسان ایتالیایی نشد. هنوز هم نشده است. شاید از این نظر که مافیا گذشته از ماهیت تبهکارانه‌اش، پدیده‌ای اجتماعی-تاریخی است که ریشه در سنت‌ها و بافت کهن جامعه‌ی سیسیلی دارد و امروز به‌صورت نهادی اقتصادی-سیاسی عمل می‌کند، بی‌آنکه ابزار نای هریشگی خود یعنی تهدید و قتل را کنار گذاشته باشد. از نظر جنایی یک قتل، مبنای اصولاً مشخص است و یافتن آمران و مجریان آن پیچیدگی چندانی ندارد، بلکه پیچیدگی در ساز و کاری است که بر اساس آن عمل می‌شود و به‌علت رانندگی زد و بندهای سیاسی - قضایی زیاد است که تمام تحقیقات نقش بر آب می‌شود. یا اینکه مأمور رسیدگی به پرونده به‌محض نزدیک شدن به حقیقت به ۱۹۴۰ تم‌های سربه‌نیست می‌شود. دستگاه قضایی ایتالیا مملو از پرونده‌های ناتمام در مورد مافیاست. در این میان تنها لئوناردو شاشا^۲ نویسنده‌ی سیسیلی است که اعمال جنایی مافیا را به‌لای روابط اجتماعی جستجو می‌کند. اما بدبینانه می‌داند که کناهاکاران تاوان که نمی‌پردازند هیچ، بلکه دست آخر به تمسخر نظام قضایی روی می‌آورند و از طریق وکلای مبرز خودشان ادعای حیثیت هم می‌کنند.

مقدمه گردآورندگان مانورو، به لا و آنالیزا کیکلا ترجمه ساره ناطمی

ریشه ادبیات ژانر^۱ یا - یی ایتالیا، به عنوان ژانری بدون با مجموعه‌ای از اصول و قواعد، به سال ۹۳۱ بره^۲ گردد. هنگامی که انتشارات موندادوری رمان هفت زیبا^۳، به قلم الساندرو وارا^۴، را به چاپ رساند.

عرضه ادبیات جنایی کسور^۵ در بازار نشر، طی حیات طولانی خویش همواره رو به رشد بوده است. تا جایی که در دو دهه اخیر نویسندگان بی شماری به میدان آمده‌اند که نه تنها آثارشان در رده پر فروش‌ها قرار گرفته، بلکه پدیده‌های ادبی ناب به شمار رفته و توجه منتقدان فرهنگی را نیز جلب کرده‌اند.

از سوی دیگر، این تولید گسترده نشانه فروپشی را از یک گسیختگی یک ژانر قدیمی با قواعد و ساختار خاص خود است. دست کمین در داستان‌های پلیسی^۶ مرسوم با ریشه آنگلو ساکسونی فضا را برای دستاوردی نوگون ادبی، از لحاظ ساختار، سبک و شخصیت پردازی باز کرد. پیامد آن، آشنایی گاه بسیار متوسط، ظهور مجموعه‌ای از کارهای ناهمگن بود که به سادگی می‌توان برای آنها نام واحدی یافت تا صرفاً به خاطر بازار نشر از برچسب «جنایی» سوء استفاده نشده باشد.

۱. Giallo italiano: در ایتالیا به داستان‌های پلیسی - جنایی، داستان‌های زرد می‌گویند.

2. Il Setto Bello

3. Alessandro Varaldo

4. Detective story

البته درواقع با در نظر گرفتن نویسندگان آشنا به ویژگی‌های این ژانر، می‌توان برخی از عناصر خاص را برشمرد که از آغاز تا به امروز در داستان‌های جنایی ایتالیایی به کار رفته‌اند. بدون نادیده گرفتن نقش الگوهای خارجی‌ای که با تاریخ ادبی و اجتماعی کشور ما سازگار بودند، باید گفت که ادبیات جنایی ایتالیا هویت خاص خود را نیز به دست آورد و به مرور زمان ویژگی‌های متمایز خود را گسترش داد.

برای مثال نخستین ویژگی به قهرمانان داستان‌های بازپرسی ما برمی‌گردد. بسیاری از بازیگران با مأمور نیروی‌های انتظامی‌اند. از این رو در ایتالیا، گاه شاهد انتشار واژه «اندی»^۱ برای این گونه داستان‌ها هستیم. از «آسکانیو بونیکی»^۲ آلساندرو وارالدو گرفته تا ایرا اواخرا «سالو مونتالبانو»^۳ آئی کامیلری، قهرمان‌های رمان‌های جنایی ما کمیته، اسوارها و سرگروهان‌هایی هستند که با چشم مخفی^۴ [پلیس مخفی] آنکلوسا سونی چندان وجه اشتراکی ندارند. بازرس ایتالیایی لزوماً ناچار نیست به خشرنت توسا شود. فضای اثر اغلب معمولی و عادی، به دور از قهرمان‌بازی‌های تخیلی داستان‌های پلیسی آمریکایی است و بیشتر به حال و هوای «انسانی»^۵ کمیسر میگره^۶ اثر ژرژ سیمنون^۷ شباهت دارد. سبک «نوار»^۸ [سیاه] نیز یکی از گونه‌های داستان‌های وارد یا جنایی است که امروزه برخی از گیراترین نویسندگان، از جمله کارلر کارلری، مارچلو فویس، ماسیمو کارلوتو و ایرالدو بالدینی^۹، را در برمی‌گیرد. به دلیل وابستگی نزدیکش با واقعیت اجتماعی ما، در ایتالیا بسیار شاخص است. درواقع «نوار» ایتالیایی تنها به معرفی چهره تبهکار بسنده نمی‌کند، بلکه به «حالات عادی»

1. Ascanio Bonichi

2. Salvo Montalbano

3. private eye

4. Georges Simenon (۱۹۸۹-۱۹۰۳) خالق شخصیت کمیسر میگره (Maigret) یکی از سرشناس‌ترین

کارآگاه‌های ادبیات پلیسی جهان

5. Noir

6. Carlo Lucarelli, Marcello Fois, Massimo Carlotto, Eraldo Baldini

فردی که مرتکب عمل جنایت‌کارانه می‌شود و عواطف و احساسات معمول او نیز می‌پردازد. می‌توان گفت نوآر ایتالیایی به گونه‌ای بیان ناممکن بودن دستیابی به برابری نظم و برقراری عدالت در دنیایی است که حتی از نظر برداشت‌های مشترک از اخلاقیات نیز بسیار پیچیده است.

تعبیری منحصر به فرد از پیچیدگی دنیای ما - همچنان از دیدگاه «جنایی» - ظهور تعداد زیادی از نویسندگان زن است که به ژانر جنایی نزدیک شده‌اند. لائورا گریمالدی^۱، دانیلا کوماستری مونتاناری^۲، باربارا گارلاسکلی^۳، نیکولتا والورانی^۴، آلدآ تئودورانی^۵، بسیاری دیگر توانایی بالایی در نوشتن داستان‌های پلیسی از خود نشان داده‌اند. در نگاهی اجمالی به داستان‌های جنایی نویسندگان زن ایتالیا، متناوباً به بررسی از داستان‌های «نوآر» با مضامین بسیار خشونت‌بار برمی‌خوریم؛ به وقایع عجیب و غریب، جنایت‌های اجتماعی و جرایمی در بستر تاریخ؛ ادبیاتی که اصالت انکارناپذیر و آشکارش را نمایش می‌دهد.

یکی دیگر از ابتکارات داستان‌های جنایی ما روی آوردن به طنز و هزل و کنایه است. آنجا که ماجراهای داستان با انتقادات بیانی، و بازی با کلمات خواننده را دربرمی‌گیرد. آثار آندریا پینکتس^۶ یکی از نمونه‌های بارز آن است. در دهه سی نیز لوچانو فولگره^۷ داستان‌های پلیسی آنگلساکسونی را زیر و رو کرد. همین‌طور کاررمانت سزونی^۸ در دهه شصت *hard-boiled* آمریکایی را با رمان‌هایی که نویسندگان بسیار پرمعنی بود به بازی گرفت.

-
1. Laura Grimaldi	2. Daniela Comastri Montanari	3. Barbara Garlaschelli
4. Nicoletta Vallorani	5. Alda Teodorani	6. Andrea G. Pinketts
7. Luciano Folgore	8. Carlo Manzoni	

حتی در آثار نویسندگانی که میانه چندان با «شوخی» ندارند نیز می‌توان چهره کاریکاتورواری در شخصیت‌ها، مکان‌ها و برخی از موقعیت‌های داستان یافت. البته کم نیستند نویسندگانی از قبیل آکیله کامپانیه^۱، جورجو چللی^۲، لائورا گریمالدی^۳ و مارکو تروپا^۴ که شاید در مواردی، شخصیت‌های ادبی بازرسان بزرگی مانند شرلوک هرمز، نرو وولف و فیلیپ مارلو را آگاهانه ستخوش ذوق طنزپرداز خود قرار داده‌اند.

سرانجام، آخرین ویژگی داستان‌های جنایی ایتالیایی این است که برخی از نویسندگان بزرگ قرن بیستم ما از جمله کارلو امیلیو گادا^۵، لئوناردو شاشا، دینو بوتراتی^۶، رنه الو بوفالینو^۷ و پی‌پرو کیارا^۸ نیز به آن نزدیک شده‌اند. به دلایل مختلف - از آثار، موضوعات، پی‌رنگ یا شخصیت‌های داستان - رمان‌های جنایی از دهه چهل، برجه ادبیات سطح بالا را به‌خود جلب کرده و این امر نشانگر آن است که ارزش یک اثر به‌هیچ‌وجه وابسته به ژانر آن نیست، بلکه به توانایی و قابلیت نویسنده اثر بستگی دارد.

ادبیات پلیسی به معنای تولد، سرچال یا تکرار مکانیکی الگوهای ادبی و ساختارهای روایی نیست. بی‌آنکه بتوانیم ادعا کنیم خواندن رمان‌های پلیسی - آن‌طور که عده‌ای می‌گویند - تنها راه شناختن ایتالیای امروز است، باید این حقیقت را در نظر داشته باشیم که داستان‌های پلیسی برترین نویسندگان ما وسیله‌ای است برای تفسیر واقعیت‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی‌ای که در آن به‌سر می‌بریم.

1. Achille Campanile
4. Marco Tropea
7. Gesualdo Bufalino

2. Giorgio Celli
5. Carlo Emilio Gadda
8. Piero Chiara

3. Laura Grimaldi
6. Dino Buzzati